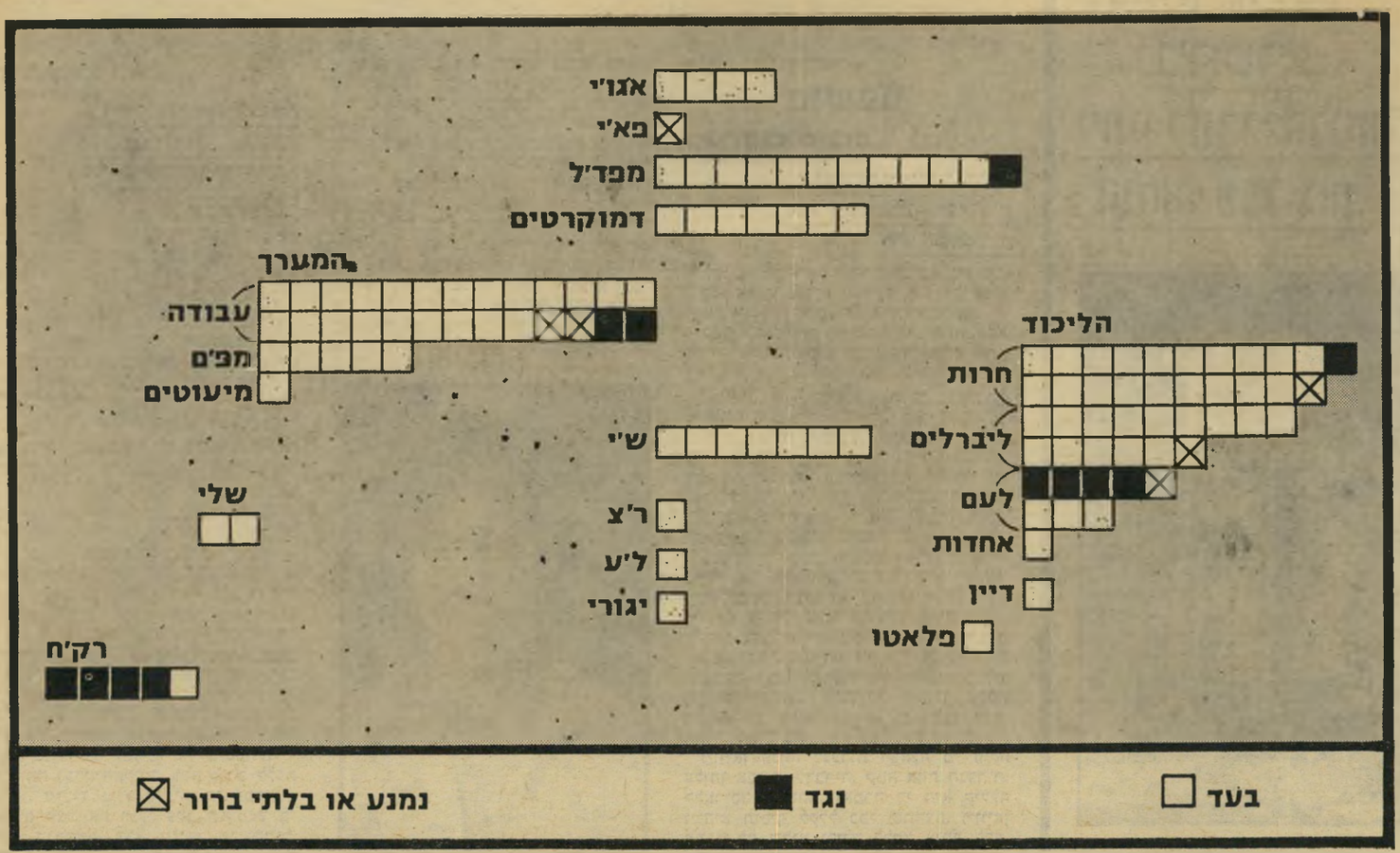

כך הם יצביעו

נראה כי הקיטוב בין הקואליציה ל־אופוזיציה ייעלם ביום השני הקרוב, כאשר יתצרף הכנסת להצביע בעד ההצ־עות שיביא ראש־הממשלה, מנחם בגין, מקמפ־דייוויד. על פי תגובות חברי־הכנסת, תזכה הממשלה להצבעה, באמון כימעט מלא, כשמתנגדיה הבודדים של ההצעה אינם משתייכים למיפלגה או לגוש אחד.

ביום השני האחרון, בשעות הבוקר, גימגמו אישי המדינה, כאשר נתבקשו על־ידי עי־תונאים להביע את דעתם על „הפצצה של קמפ דייוויד". כמה מההתייחסויות היו עניניות, כמה היו רגשניות וגבלו ב־היסטריה, וכמה מהן בוטאו תוך פזילה פנימה, למצב הפוליטי הפנימי.

נראה כי הצהרתו של אליהו לנקין, במסיבת יום־ההולדת של ראש הממשלה שנערכה לפני כחודש — „המישפחה הלו־חמת תלך אחריך באש ובמים" — נבחנה לגבי 21 חברי־הכנסת של חרות. היחידה שכבר יצאה, כצפוי, נגד ראש־הממשלה, היתה ח"כ גאולה כהן, והיא אף כינתה את חתימת ההסכם „בגידה."

יושב ראש ועדת־החוץ־והבי־טחון, הפרו־פסור משה ארנס, גימגם בשעות הבוקר מה מילים, כביכול בגנות ההסכם, אולם שעי חרות מבטיחים כי התנגדותו של ארנס לא תחזיק מעמד שעות רבות. יש ידיעות שהיתה זו מחאה חד־פעמית של ארנס על כך שוועדת־החוץ־והבי־טחון ש־זה הוא עומד לא שותפה בהכנות ל־קמפ דייוויד. ואומנם, בשעות אחר־הצהריים של היום השני האחרון, כבר נתן ארנס ביטוי לשלמרות הסתייגויותיו הוא יעמוד מאחורי בגין. כמוהו יעשה ככל הנראה גם איתן ליבני.

הפיטפוט של ארנס, היתה שתי־ח"כ חרות אחר, הוא שילנסקי, ידועות. שילנסקי לא הגיב ולא הו־עד יצביע, ויש החושבים בחרות שסקי, הידוע כנץ מובהק, ישקול ל־הצביע נגד חתימת ההסכם, או ש־מן האולם.

ביב השני בגודלו של הליכוד, ה הליברלית, הוא באופן טיבעי מחסידי ההסכם. אולם גם שם נפלה הפתעה. השר יצחק מודעי, שהוא אחד משני הני־צים הכימעט־בודדים של הליברלים (השני הוא פסח גרופר), נתן לכמה מידידיו להבין כי הוא שוקל „לפחות הימנעות מהצבעה." אולם נראה כי בסופו של דבר יתיישר מודעי עם הקו הכללי של מיפלגתו. לא־כל־כך ביגלל אהבת ההסכם כמו מתוך שיקולים פנים־מיפלגתיים הקשורים ב־מילחמת הירושה במיפלגה הליברלית.

כימעט
מרי גלוי

הבעייה הגדולה ביותר היא זו של לע"ם. שר־התעשייה, הורוביץ, היה מ־ראשוני השרים שהגיבו על חתימת ההסכם, ותגובתו היתה כימעט מרי גלוי כנגד בגין אותו. גם אם כן יקרה, נראה כי המר שהוא היחידי העשוי להיות מושפע מהרב צבי יהודה, יתעלם הפעם מהוראת רבו, כפי שהתעלם ממנה עם הרכבת הממשלה, כאשר הרב אסר עליו להיות שר־החינוך ודרש כי יוותר על הכסא לטובת דרוקמן.

ארבעת חברי־הכנסת של אגודת ישראל כבר הודיעו על תמיכתם בהסכם. איש אחדות שביליכוד, הילל זיידל, כוודאי יתמוך בו. גם ח"כ שמואל פלאטו־שרון, איש הקואליציה מבלי להיות בקואליציה, הודיע כבר כי יצביע „בעד בגין."

המיפלגה הגדולה באופוזיציה תצביע ב־רובה בעד, והיא תתן חופש הצבעה ל־חבריה אם יעשו כן גם שאר הסיעות.

כבר עתה ברור כי ח"כ עמוס הדר, אחיו של יגאל הורוביץ, יצביע נגד ההסכם. ח"כ אחדות העבודה לשעבר, שושנה ארבלי־אלמוליגו, אומנם אינה נמצאת ב־ארץ, אך ברור כימעט לחלוטין כי היא תצביע נגד ההסכם. דני רוזוליו, איש קיבוץ כברי, עדיין מהסס, אך נוטה ל־הצביע נגד ההסכם וכמוהו גם תמר אשל. כל שאר חברי מיפלגת העבודה יצביעו בעד ההסכם, וכמובן גם חמשת חברי מפ"ם.

שתי המיפלגות שיצאו מד"ש, הדמוקר־טים של ידין־תמיר וש"י של עמית־רובינ־שטיין, יצביעו עם כל 14 חברי־הכנסת שלהן בעד ההסכם. גם סיעת־היחיד שיצאה המר על ההסכם, כימעט ללא הסתייגות. דווקא יהודה בן־מאיר, שבאחרונה נפוצו שמועות על קו יותי שהוא נוקט, דיבר על ההסכם בהסתייגות. בשעות אחר־הצה־ריים התחלפו היוצרות: המר הבין כי שגה בכך שברך על ההסכם כה מוקדם והיה מסוייג מעט, ואילו יהודה בן־מאיר נטה יותר לכיוון החיוב. נראה כי המר ובן־מאיר, כמו תישעה חברי־כנסת אחרים של המפד"ל, יצביעו בעד אישור ההסכם ורק ח"כ איש גוש־אמונים הרב חיים דרוקמן, יצביע נגדו.

פעילי גוש־אמונים מנסים להוציא עתה פסק־דין של הרב צבי יהודה קוק כנגד ההסכם, אולם ספק אם יצליחו לקבל אותו. גם אם כן יקרה, נראה כי המר שהוא היחידי העשוי להיות מושפע מהרב צבי יהודה, יתעלם הפעם מהוראת רבו, כפי שהתעלם ממנה עם הרכבת הממשלה, כאשר הרב אסר עליו להיות שר־החינוך ודרש כי יוותר על הכסא לטובת דרוקמן.

ארבעת חברי־הכנסת של אגודת ישראל כבר הודיעו על תמיכתם בהסכם. איש אחדות שביליכוד, הילל זיידל, כוודאי יתמוך בו. גם ח"כ שמואל פלאטו־שרון, איש הקואליציה מבלי להיות בקואליציה, הודיע כבר כי יצביע „בעד בגין."

המיפלגה הגדולה באופוזיציה תצביע ב־רובה בעד, והיא תתן חופש הצבעה ל־חבריה אם יעשו כן גם שאר הסיעות.

כבר עתה ברור כי ח"כ עמוס הדר, אחיו של יגאל הורוביץ, יצביע נגד ההסכם. ח"כ אחדות העבודה לשעבר, שושנה ארבלי־אלמוליגו, אומנם אינה נמצאת ב־ארץ, אך ברור כימעט לחלוטין כי היא תצביע נגד ההסכם. דני רוזוליו, איש קיבוץ כברי, עדיין מהסס, אך נוטה ל־הצביע נגד ההסכם וכמוהו גם תמר אשל. כל שאר חברי מיפלגת העבודה יצביעו בעד ההסכם, וכמובן גם חמשת חברי מפ"ם.

שתי המיפלגות שיצאו מד"ש, הדמוקר־טים של ידין־תמיר וש"י של עמית־רובינ־שטיין, יצביעו עם כל 14 חברי־הכנסת שלהן בעד ההסכם. גם סיעת־היחיד שיצאה מד"ש, ח"כ אסף יגורי, הידוע כנץ, תצביע בעד ההסכם. שני חברי־הכנסת של ש"י, אריה אליאב ומאיר פעיל, יצביעו בעד.

ביטון
יצביע בעד

ח"כ המיעוטים של מיפלגת ה־עבודה, סייף א־דין אל־זעבי, יצביע בעד ההסכם ושולמית אלוני תתמוך, כמובן, בהסכם, וכמוה גם גדעון האוזנר מהל"ע. גם סיעת־היחיד של משה דיין תצביע, כמובן, בעד ההסכם שדיין הוא אחד מ־אדריכליו. רק סיעת־יחיד אחת לא תצביע כפי הנראה בעד ההסכם, פועלי אגודת־ישראל. פאג"י היא ביסודה מיפלגה יונית אולם נציגה בכנסת, ח"כ קלמן כהנא, הוא נץ מובהק. כהנא סרב לגלות בעד מי יצביע, אולם אמר לכתב העולם הזה: „אני אשמע לחברי לסיעה, אך לא אהיה מוכרח להישמע להם."

בסיעת רק"ח, שאינה נוהגת לתת חופש־הצבעה לחבריה, עומד לחול פילוג ב־עקבות ההצבעה. האמת היא שלולא חל הפילוג ביגלל סיבה זו, הוא היה קורה ביגלל כל סיבה אחרת. ארבעת חברי־הכנסת של רק"ח, מאיר וילנר, תאופיק זייאד, תאופיק טובי ומואיס חנא, יצביעו נגד ההסכם, אולם כימעט ברור שח"כ ה־פנתרים, צ'ארלי ביטון, יצביע בעדו.

על־פי הסיכום הנכון ליום הופעת הגי־ליון, נראה כי נגד ההצבעה יצביעו בבירור ח"כ גאולה כהן מהליכוד, ח"כ הדר ו־ארבלי־אלמוזלינו מהמערך, ארבעה ח"כים מלע"ם, ח"כ חיים דרוקמן מהמפד"ל ו־ארבעה חברי־כנסת של רק"ח. סך־הכל: 12 חברי־כנסת. יימנעו או שעדיין לא החל־ליטו: ח"כ רוזוליו ואשל מהמערך, הרב קלמן כהנא מפא"י, ח"כ יצחק פרץ מלע"ם, ח"כ חב שילנסקי מחרות והשר יצחק מו־דעי מהליברלים — סך־הכל שישה חברי־כנסת.